

Mese a szeretetről

Volt egyszer nagyon régen egy sziget, ahol emberi érzések éltek: a Vidámság, a Bánat, a Tudás és még sok más, így a Szeretet is.

Egy napon az érzések tudomására jutott, hogy a sziget süllyed.

Ezért valamennyien előkészítették hajóikat és elhagyták a szigetet.

Egyedül a Szeretet akart az utolsó pillanatig maradni.

Mielőtt a sziget elsüllyedt, a Szeretet segítségért imádkozott.

A Gazdagság egy luxushajón úszott el a szeretet mellett.

Ő megkérdezte:

- Gazdagság, el tudnál vinni magaddal?

- Nem, nem tudlak! A hajómon sok aranyat, ezüstöt viszek, itt nincs már hely számodra!

Így hát megkérdezte a Szeretet a Büszkeséget, aki egy csodaszép hajóval közeledett:

- Büszkeség, kérlek! El tudnál engem is vinni?

- Nem Szeretet, nem tudlak elvinni! Válaszolt a Büszkeség, - itt minden tökéletes, és Te esetleg árthatnál a hajómnak!

Hát, a Szeretet megkérdezte a Bánatot is, aki éppen előtte hajózott el:

- Bánat, kérlek, vigyél el magaddal!

- Oh Szeretet !- mondta a Bánat

- Én olyan szomorú vagyok, de egyedül kell maradnom a hajómon!

A Vidámság is elhúzott a Szeretet mellett, de olyan elégedett és boldog volt, hogy meg se hallotta szeretet kérését.

Hirtelen megszólalt egy hang:

- Gyere Szeretet, én elviszlek téged!

Aki megszólalt, egy öregember volt.

Szeretet olyan hálás volt és olyan boldog, hogy elfelejtette megkérdezni az öreg nevét

Amikor földet értek, az öreg elment.

A Szeretet úgy érezte ,sokkal tartozik neki, ezért megkérdezte a Tudást:

- Tudás, meg tudod mondani, ki segített nekem?

- Az IDŐ volt- mondta a Tudás.

- Az IDŐ?- kérdezte a Szeretet.

Miért segített rajtam az IDŐ?

A Tudás válaszolt:

- Mert csak az IDŐ érti meg,hogy milyen fontos az életben a.... SZERETET.